

Galerija ITD na Petrovaradinskoj tvrđavi je u petak, 7. decembra, promovisala ambalažu za najskuplji sir na svetu i pored mnogobrojnih prijatelja, ljudi iz struke i medija, ugostila jednu magaricu i jedno pule. I to nije bilo slučajno, jer su Slobodan Simić, upravnik Specijalnog rezervata prirode Zasavica, Bane Radošević art dizajner i Milorad Matanović iz „Bioinženjeringa“ predstavljali kutiju u koju će se od po 50 gr pakovati jedinstveni, magareći sir, najskuplji sir na svetu, čija se vrednost kreće 1gr jednako 1 evro. Zajedničkim naporima „porođena je“ i realizovana do sada neviđena kutija, dizajnersko čudo dostojno jedinstvenog i najskupljeg sira na svetu.

O ovom poduhvatu, elokventni Slobodan Simić, svim prisutnima ispričao je svoje viđenje ovog poduhvata:

-Znajući ga kao genijalca i kreativca mi smo se obratili cenjenom Banetu Radoševiću koji je dugo godina majstor za promovisanje, za izradu dizajna, i angažovali smo ga da smisli nešto što će pospešiti priču o magarećem siru. Posle mukotrpnog, zajedničkog rada, Bane je napravio jedinstven stvaralački poduhvat, jedinstvenu kutiju, jer takva kutija još nije viđena, neobičnog oblika, koji je nastao slučajno, tako što je Banetov saradnik otišao da iseče kutiju, pogršio u proračunu trouglova i doneo kutiju kojoj je osnova dva spojena trougla. Onda sam ja kao nakaradan čovek, pitao da li postoji takva kutija negde u svetu, i kada sam dobio negativan odgovor, želeo sam da jedinstven sir ima adekvatnu, jedinstvenu kutiju. Ostalo je Bane rešio i želeo bih da se zahvalim Banetu i Galeriji ITD na izuzetnom naporu da načini ovakvu jednu kutiju, i gospodinu Matanoviću i njegovom „Bioinženjeringu“ koji su to ručno realizovati.

Bane Radošević, nosilac ovog projekta, može da odahne, jer je napravljeno nešto dobro, novo i nepredviđeno, što je za dizajnera pun pogodak. Obraćajući se prisutnima pomalo pesnički je rekao:

-Ja sam jedno urbano stvorenje, jedno od mnogih žrtava fascinantnog prostora Specijalnog rezervata Zasavica. Ja sam žrtva koja je srećna zbog toga što sam se, odlazeći prvi put u SRZ, osećao kao da ulazim u bajku, u neko vreme kojem ne pripadam i u kome su živeli moji preci. Stvarno sam se primio na tu vodu, izmaglicu, na to obilje flore i faune i jako sam srećan što sam našao ljude koji su zaljubljenici u svoj posao. Mislim na gospodina Sinića autora cele te priče, i celog tima koji ne radi za neke velike pare, nego su svi predani toj ideji koja iz dana u dana raste i kojoj se ne da sagledati kraj. Čak i da ništa tamo nisu napravili, samo da su uspeali da sačuvaju taj prostor od nestajanja, uspeali su kao generacija da ispune životnu misiju. To dalje što su napravili, što su uspeali da podignu Vidikovac, uspostave vožnju brodom, da naprave turističko utičište za domaće i strane goste, što su napravili program hrane, što su zaštitili stare vrste, napravili izložbu vrsti kojih više nema, kojih se sećaju neki od nas iz detinjstva, npr.

Podolskog govečeta, je nemerljivo za nas i našu zemlju. Sam moj odlazak na Zasavicu bio je inspirisan željom da se uključim. Jer onog trenutka kada sam pozvan u ovaj projekat jedne retke i svetske priče, ja sam znao da ta ambalaža mora biti neviđena i svetska i da se mora oslanjati na korene civilizacije. I pomislio sam da moram tražiti jednu formu koju smatram začetkom civilizacije, a to je egipatska umetnost, piramide. Moj saradnik je dizajner koji deset godina realizuje ideje i učestvuje u njihovoj realizaciji, i ta greška koja se desila nije slučajna. Mislim da je ovo zanimljiv dizajn, a mnoge stvari koje iskaču iz standarda nastale su „greškom“. Ovu čaroliju koju pravi kutija, kojoj su osnova dva trougla spojena u romb, kada se otvori u jednom delu ocrta formu Zasavice i tekst koji je Slobodan Simić dao, a koji opisuje nastanak sira i jedna mala knjižica o Zasavici, a sa druge strane uglavljena je zlatna poluga u kojoj se, kada izvučete osnovu pojavljuje kutija koja se raskrili kao tacna i pojavi se sir. Sve je to lepo. Imali smo tu sreću da sam poznavao inženjera i najvećeg eksperta za ambalažu, Milorada Matanovića, autora šest knjiga o ambalaži, koji se bavi i proizvodnjom kutija. Samo uz njegovu pomoć, uz pomoć „Studia Matanović“ i njegove firme „Biroinženjering“, dobili smo mali kreativni tim koji je ovo mogao da proizvede ručno. Sva sreća, tog sira nema puno, jer se kutije jako sporo prave. To ne može da napravi ni jedna mašina. Ovo mogu da naprave samo ljudi koji su posvećeni i koji imaju iskustva.

-Na kutiji se nalaze i uveličani otisci prstiju, u ovom slučaju gospodina Simića, jer ovakav jedan proizvod mora da ostavi traga, a on je ostavio svoj trag na svemu ovom što smo mi uspeali da stvorimo - rekao je gospodin Bane Radošević.

Dr Dušan Živić jedan od vodećih nutricionista sa ovih prostora je oficijelan deo završio obećanjem da će kao koordinator projekta „Tajna hrane“, pokušati da prestavi dobre strane magarećeg mleka i proizvoda od magarećeg mesa, jer mnogo toga se ne zna.

I na kraju šta imamo? Imamo jedinstveni, redak i najskuplji sir na svetu, zatim jedinstvenu i interesantnu, bogato opremljenu ambalažu, i kada to dvoje spojimo dobili smo jedan autentičan srpski, vojvođanski, sremski, sremskomitrovački, zasavičarski proizvod. I ako treba nešto autentično da iz Srbije ode u svet, to autentično ima Zasavica i može i treba da bude proizvod dostojan poklona našeg predsednika drugim državicima.

[Više fotografija možete da pogledate o v d e.](#)